

Nu lyser løv i lunde

Nu lyser løv i lunde,
grønt ligger Danmarks land
imellem blanke sunde,
et skjold med sølver rand;
frugtblomsters hvide pletter
det rige, grønne felt,
mens højt de lyse nætter
slår ud sit sommertelt.

Nu løses fugletunger
af vinterdødens band,
et solskinskor de sjunger
i skovens frie land;
de kalder os, de stemmer,
ud fra vort hverdagsbur,
fjernt fra dets fangetremmer
at finde dig, natur!

Den frihed, som vi savner
bag byens mur og tag,
på åben mark vi favner
en solglad junidag;
så skære er dens kinder
som æbleblomstens blad,
og om dens hår sig vinder
dugdråbers perlerad.

Du lyse, friske sommer!
vor friheds unge brud,
fra støv og støj vi kommer
til fred og stilhed ud.
Vort liv til lyst du vende
på dagens solskinsfelt,
og over os du spænde
de lyse nætters telt!

Fusion for en dag

Lyngsoddekoret og Fredericiakoret synger sammen
søndag d. 30. maj 2010
Tavlehallen, Kongensgade 111, Fredericia

Fællessang: "Kom maj du søde milde"

Lyngsoddekoret: "Græsset grønnes"
"I dit korte liv"
"Side by side"
"Visen om de 18 svaner"
"What a wonderful world"

Fredericiakoret: "Modersmålet"
"I Danmark er jeg født"
"We'll meet again"
"Bøf med løg"
"Klingom bröder"

Fællessang: "Du kom med alt det der var dig"

Pause

Fællessang: "Nu lyser løv i lunde"

FusionsKoret: "I natten klam og kold"
"Sei uns willkommen"
"Alexander's Ragtime Band"

Fællessang: "En dejlig dag"

Teksterne til fællessangene på de næste sider > >

Kom maj du søde milde

Kom, maj, du søde milde! Gør skoven atter grøn,
og lad ved bæk og kilde violen blomstre skøn.
Hvor ville jeg dog gerne, at jeg igen den så!
Ak, kære maj! hvor gerne igen i marken gå!

Om vintren kan man have vel mangt et tidsfordriv;
man kan i sneen trave, å ja, et lystigt liv,
har leg af mange arter, især ved juletid;
vel også kane farter på landet hid og did.

Dog, når sig lærker svinge mod sky med lifligt slag,
på engen om at springe: det er en anden sag!
men nu min kæphest rolig i krogen hist må stå;
thi uden for vor bolig man kan for søl ej gå.

Du derfor smukt dig skynde, kom, kære maj! o kom!
at snart vi kan begynde på marken vor springom.
Men frem for alt du mange violer tage med,
og nattergalesange, og kukkeren tage med!

En dejlig dag

Når igen det er slut på en dejlig dag
hvor så mange glæder du fandt
medens klokken slår sine muntre slag
som en tak for den dag, der svandt.
Mon så helt du forstår hvad en dejlig dag
er værd for det trætte sind?
Du har glemt de sorger, der ligger bag
skjult af solens sidste skin.

En gang bli´r det slut på en dejlig dag
før du ved er din aften nær.
Hvad du gav og tog midt i livets jag
du vil se, hvad det nu er værd.
Men mindet vil farve en dejlig dag
så skøn som et morgengry.
Selv om hjertet slår sine sidste slag
er der altid en dag på ny.

Du kom med alt det, der var dig

Du kom med alt det, der var dig,
og sprængte hver en spærret vej,
og hvilket forår blev det!
Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøbrudsfart
og alting råbte: lev det!

Jeg stormed ud og købte øl,
ja, vint'rens gamle, stive føl
for ud på grønne enge.
Og du blev varm og lys og fuld,
og håret var det pure guld
som solen - skjult for længe.

Og blomster åbned sig og så,
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde.
Din næve var så varm og god,
og du var smuk og fuld af mod,
så smuk, jeg måtte græde.

Vorherre selv bød ind til fest.
Der sad vi hver benovet gæst
i kærlighedens sale
med øjne, undrende og blå,
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheden er og bli'r,
og hvad end hele verden si'r,
så har den vore hjerter.